

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.880 van 13 maart 2001

A. 101.054/VIII-2162

In zake : **TRIGAUT** André,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die André TRIGAUT op 1 maart 2001 heeft ingesteld om met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te verkrijgen van de tenuitvoerlegging van "het koninklijk besluit van 13 februari 2001, voorzover daarbij de voordracht van verzoeker voor het ambt van burgemeester van de gemeente Courcelles niet in aanmerking wordt genomen en voorzover in het dispositief van dat besluit staat dat de voordracht van verzoeker als kandidaat voor het ambt van burgemeester niet kan worden aanvaard en een nieuwe kandidaat moet worden voorgedragen voor het ambt van burgemeester van de gemeente Courcelles, arrondissement Charleroi, provincie Henegouwen";

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 maart 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 7 maart 2001 om 10 uur;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. VAN HOOREBEEK, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak als volgt is :

1. Verzoeker is sinds 1971 gemeenteraadslid te Courcelles. Hij is zes jaar schepen geweest, twaalf jaar voorzitter van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en tot slot is hij sinds de gemeenteraadsverkiezingen van 1988 burgemeester.

2. De uitslag van de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Courcelles ziet er als volgt uit :

- 14 PS-gekozenen
- 3 PSC-gekozenen
- 6 PRL-gekozenen
- 4 ECOLO-gekozenen
- 2 UCPW-gekozenen

3. Op 9 november 2000 dienen alle gekozenen van de PS- en de PSC-lijst bij de gouverneur van de provincie Henegouwen een akte in waarbij verzoeker wordt voorgedragen als burgemeester van de gemeente Courcelles.

4. Vanaf februari 2000 onderzoekt het Comité P de situatie van het politiekorps van Courcelles. De gouverneur van de provincie Henegouwen belast arrondissementscommissaris SCHREIBER en brigadecommissaris VANDERBEQUE met een administratief onderzoek. In hun verslag, dat van 24 maart 2000 is, staat inzonderheid het volgende :

" De feiten waarop het onderzoek betrekking heeft, zijn naar verluidt ernstig, zelfs zeer ernstig. Na het onderzoek zal praktisch onmogelijk kunnen worden voorkomen dat aan verschillende personen, afzonderlijk, tuchtstraffen gaande tot afzetting en/of gerechtelijke veroordeling worden opgelegd.

Die feiten zouden betrekking hebben op :

- handelingen van de politiecommissaris binnen het korps die de waardigheid van het ambt kunnen aantasten,
- verduistering van grote sommen geld die bestemd waren voor kledij, schandalige uitbetaling van overuren, aankoop van allerlei materiaal, munitie, verkoop van wapens, ...
- kennelijk zeer groot misbruik van burgerauto's van de politie voor privé-gebruik, het aanwenden van geld dat bestemd is voor politieauto's, voor het gebruik (onderhoud, reparatie, brandstof) van eigen wagens van hetzelfde merk, enz.
- onregelmatigheden en/of onwettigheden in het bijhouden van de registers voor de registratie van wapens.
- onbetamelijke begunstiging van bepaalde leden van het politiekorps, onder wie zijn eigen zoon.

Die lijst is niet volledig, lijkt bekend bij de bestuurlijke overheden die verbaasd zijn dat die situatie al jaren aansleept en door de burgemeester wordt "gedekt" om duistere redenen die zeker aan het licht zouden komen als het onderzoek zich zou toespitsen op een verklaring voor die op zijn minst vreemde lijdzaamheid.

Sinds het eerste bezoek van het Comité P zou de politiecommissaris van de trap gevallen zijn en is hij aldus door een geneeskundige verklaring gedekt. De burgemeester heeft vervolgens een maatregel uitgevaardigd waarbij hij een adjunct als waarnemend korpschef heeft aangewezen, maar in de praktijk komt de commissaris dagelijks op kantoor langs en blijft hij bewust de dienst leiden (zelfs tegen de stroom in), zonder enige bemoeienis van de burgemeester waardoor hij een erbarmelijk slechte sfeer schept onder het personeel dat volkomen gedemotiveerd wordt door het gevoel van straffeloosheid dat de houding van de korpschef opwekt.

Aangezien wij de burgemeester niet hebben ontmoet tijdens ons bezoek, weten wij niet waarom hij u niet op de hoogte heeft gehouden van de erg erbarmelijke situatie waarin zijn politie zich bevindt, al was het maar officieus.

(...)

Op 24 maart heeft de heer SCHREIBER om 9.30 uur telefoon gekregen van de heer TRIGAUT, burgemeester van Courcelles. Deze heeft verklaard dat geen enkele overheid hem officieel op de hoogte heeft gebracht van eventuele ambtsmisdriven van zijn politiecommissaris en daarom geen reden heeft om een schorsingsmaatregel uit te vaardigen! Voorts heeft hij opgemerkt dat de genoemde politiecommissaris op 27 maart zijn ambt weer uitoefent op halftijdse basis.

VOORSTEL

In afwachting van de uitslag van het aan de gang zijnde onderzoek, dat misschien pas over verscheidene maanden bekend zal zijn, en in het belang van de dienst in het algemeen en van de bevolking in het bijzonder, zou de burgemeester de raad moeten krijgen om dringende maatregelen te nemen teneinde de korpschef uit zijn ambt verwijderd te houden en de verantwoordelijkheid voor het politiekorps voorlopig maar werkelijk toe te vertrouwen aan een adjunct.

Als de burgemeester tekortschiet, kunt u eventueel zelf een schorsingsmaatregel overwegen.

Op te merken valt dat de gouverneur en de burgemeester een schorsing van hooguit één maand kunnen opleggen, terwijl de Koning die maatregel voor maximaal drie maanden vermag uit te vaardigen."

5. Op 27 maart 2000 schrijft de gouverneur aan verzoeker dat "het management" van het politiekorps bedenkelijk is en "zeker een disfunctie van zijn diensten veroorzaakt".

De gouverneur maakt gewag van ernstige feiten die het functioneren van de politiedienst in het gedrang brengen en te wijten lijken aan de korpschef en aan enkele begunstigde politieambtenaren.

Hij merkt op dat hij in het belang van de dienst verwacht dat verzoeker maatregelen treft om de heer CABILLIAU te verwijderen en hem daar per omgaande van op de hoogte houdt.

In zijn antwoord van 31 maart verwijst verzoeker naar de procedure die in het onderhavige geval van toepassing is en merkt hij op dat de politiecommissaris gedekt is door een geneeskundige verklaring van één maand die ingegaan is op 30 maart 2000.

Verzoeker merkt op dat hij van zins is om de betrokken commissaris op te roepen zodra hij uit ziekteverlof is en dat hij, in afwachting van een beslissing, de politiecommissaris schriftelijk heeft meegedeeld dat hij zich niet meer op het commissariaat mag vertonen, aangezien met ingang van 30 maart 2000 een waarnemend korpschef is aangesteld.

6. Op dezelfde datum richt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Bergen een verslag aan de gouverneur waarin staat dat "naar aanleiding van de eerste nasporingen van de dienst Enquêtes van het Comité P de volgende overtredingen zijn vastgesteld: valsheid in geschrifte, verduistering en onwettig wapenbezit". De procureur-generaal eindigt zijn brief als volgt :

" Gelet op de ernst van de feiten lijkt een preventieve schorsing van commissaris CABILLIAU mij noodzakelijk.

De procureur des Konings te Charleroi stelt voor dat de burgemeester van Courcelles dezelfde maatregel zou nemen ten aanzien van mevrouw VENTURA, hulpagente van politie.

Mijnheer de Gouverneur, mag ik u vragen mij te laten weten welk gevolg u aan deze mededeling hebt gemeend te moeten geven.

Zelf zal ik u op de hoogte houden van de strafrechtelijke gevolgen van deze zaak".

Op dezelfde dag bezorgt de procureur-generaal aan de gouverneur een afschrift van een proces-verbaal van de dienst Enquêtes van het Comité P met de volgende toelichting :

" Daarin zult u zien dat de houding van commissaris CABILLIAU des te meer een snelle maatregel tot verwijdering uit de dienst rechtvaardigt".

7. Nog altijd op 31 maart 2000 schrijft verzoeker aan de procureur des Konings te Charleroi dat, wat hulpagente van politie VENTURA betreft, het college van burgemeester en schepenen de avond tevoren besloten had haar op 13 april 2000 voor de gemeenteraad te laten verschijnen. Op 5 juni 2000 deelt hij hem mee dat geen enkele tuchtmaatregel is genomen tegen de politiecommissaris, omdat deze sinds 22 februari 2000 met ziekteverlof is. Verzoeker deelt hem voorts mee dat hij de commissaris heeft laten weten dat hij zich niet meer op het commissariaat mag vertonen en dat hij het slot van zijn werkkamer heeft laten veranderen.

8. Op 26 juli 2000 vraagt de procureur des Konings aan verzoeker na te gaan of de gezondheidsproblemen van de commissaris wel echt zijn, aangezien deze tijdens zijn ziekteverlof beraadslagingen op de politieacademie van Jurbeke heeft bijgewoond. Wanneer verzoeker uit vakantie terugkomt, antwoordt hij hem dat de commissaris onderzocht is in het medisch centrum van Charleroi, dat de geneesheer-inspecteur van dat centrum een aanvullend onderzoek heeft gevraagd bij een neuropsychiater, dat plaats zal hebben op 7 september 2000 in het academisch ziekenhuis André VESALE te Montignies-le-Tilleul.

9. Op 25 juli 2000 bezorgt brigadecommissaris VANDERBEQUE, die verbonden is aan de diensten van de gouverneur, de gouverneur een verslag waarin hij vermeldt dat de recentste geneeskundige verklaring die is afgegeven aan de politiecommissaris van Courcelles verstrijkt op 25 augustus 2000. In dat verslag staat dat, in afwachting dat een strafrechtelijke vervolging tegen de politiecommissaris wordt ingesteld,

"(...) het administratief dossier vastzit en de facto een betreurenswaardige situatie doet ontstaan die de praktische werking van het politiekorps van Courcelles in het gedrang brengt.

Sinds het onderzoek is ingesteld, hebben wij tot onze verbazing vastgesteld dat de burgemeester zich vrij lijdzaam opstelt, weigert ook maar enige (zelfs preventieve) procedure tegen zijn korpschef te overwegen, terwijl verscheidene overheidsinstanties hem daarom hebben verzocht op basis van reeds bewezen feiten (procureur des Konings, Comité P, provinciegouverneur).

Die periode van ziekteverlof is zowel voor de heer CABILLIAU als voor de burgemeester een gunstige gelegenheid die laatstgenoemde op die manier de mogelijkheid biedt een soort van "dubbel spel" te spelen.

De burgemeester verwijst immers naar dat verlof om zijn onmiskenbare lijdzaamheid te rechtvaardigen, met uitzondering van de aanstelling van een wnd. korpschef, alsook een kennisgeving aan de titulaire politiecommissaris dat hij zich niet meer op het commissariaat mag vertonen.

In werkelijkheid blijft de heer CABILLIAU bijna dagelijks naar het gebouw komen waar de gemeentediensten gevestigd zijn en waarin zich ook de kantoren van de politie bevinden, waar hij de rol van met ziekteverlof zijnde korpschef speelt en aldus tweedracht zaait onder het politiepersoneel dat niet meer weet wie wie is en wie wat doet.

De burgemeester lijkt niet te reageren op die situatie en zelfs wanneer de procureur des Konings hem op bepaalde feiten wijst die de irrationele houding van de politiecommissaris aantonen en die hem op zijn verantwoordelijkheid wijzen, geeft hij daar geen gevolg aan en zendt hij zelfs geen bericht van ontvangst (inlichtingen nog vandaag bevestigd door de procureur des Konings en de procureur-generaal).

Voorlopig is het een uitgemaakte zaak dat, als de heer CABILLIAU na zijn ziekteverlof zijn dienst hervat, een maatregel tot preventieve schorsing wordt genomen, is het niet door de burgemeester, dan zeker door de gouverneur.

Uit de algemene houding van de heer CABILLIAU blijkt echter dat hij alle realiteitszin heeft verloren en dat het wenselijk zou zijn dat een beslissingsbevoegde overheid hem vraagt of beveelt om zich voor een psychiatrisch onderzoek aan te melden of om op zijn minst psychologische hulp te aanvaarden teneinde enig ernstig voorval te voorkomen".

Op 25 juli 2000 bezorgt de gouverneur dat verslag aan de Minister van Binnenlandse Zaken en deelt hij hem mee dat hij verzoeker schriftelijk "gewone, maar nauwkeurige vragen" zal stellen, zodat hij "kan achterhalen welke maatregelen hij al dan niet tegen zijn korpschef heeft genomen, alvorens u voor te stellen een tuchtprocedure tegen hem in te stellen".

10. Bij een aangetekende brief die op 27 juli 2000 aan het adres van verzoeker is verzonden, terwijl deze met vakantie was in het buitenland, schrijft de gouverneur hem het volgende :

" Gelieve te antwoorden op de volgende gewone vragen, zodat ik de huidige situatie van politiecommissaris Freddy CABILLIAU kan evalueren.

- Hebt u de heer CABILLIAU officieel laten weten dat hij zich niet meer op het politiecommissariaat mag vertonen ? JA-NEE

- Weet u dat hij regelmatig naar de lokalen en diensten van de gemeente gaat, waar zich ook die van de politie bevinden ? JA-NEE

- Weet u dat hij vergaderingen en/of gebeurtenissen in het kader van de dienst blijft bijwonen, terwijl hij al verscheidene maanden met ziekteverlof is ? JA-NEE

- Hebt u laten nagaan of de heer CABILLIAU werkelijk "ziek" is, zoals de procureur des Konings u bij zijn brief van 15 juni 2000 heeft verzocht ? JA-NEE

- Hebt u ervoor gezorgd dat hij zijn dienstwapen heeft ingeleverd ? JA-NEE

Ik verwacht een antwoord binnen 48 uur. Als dat antwoord uitblijft, zal ik de Minister van Binnenlandse Zaken voorstellen een tuchtmaatregel tegen u uit te vaardigen".

11. Op 17 augustus 2000 nam verzoeker, toen hij van vakantie terug was, kennis van die brief en, op dezelfde dag, schrijft zijn raadsman aan de gouverneur het volgende :

" Ik heb de eer u mee te delen dat de heer André TRIGAUT, burgemeester van de gemeente Courcelles, mij heeft geraadpleegd.

Mijn cliënt bezorgt mij de persoonlijke brief die u hem op 27 juli 2000 hebt toegezonden terwijl hij in het buitenland was en waarvan hij bij zijn terugkeer uit vakantie kennis neemt.

1. Het verbaast mij ten eerste dat de burgemeester in deze vakantieperiode, zonder dat eerst is geïnformeerd of hij aanwezig of afwezig is, vragen krijgt toegezonden via een brief die alleen door hem mag worden geopend en die binnen 48 uur moet worden beantwoord.
2. Er kan van een burgemeester niet worden geëist dat hij uw vragen met ja of nee beantwoordt. Uw vragen vergen een uitvoerig antwoord.
3. Ik zie de heer TRIGAUT één dezer dagen en ik zal u zijn antwoord zo snel mogelijk meedelen.

Een afschrift van deze brief wordt toegezonden aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

(...)"

Op 18 augustus 2000 schrijft de raadsman van verzoeker de gouverneur van de provincie Henegouwen het volgende:

"(...)

1. Zoals hij u al op 31 maart jongstleden heeft geschreven, heeft de heer TRIGAUT de heer CABILLIAU reeds schriftelijk laten weten dat hij zich niet meer op het commissariaat mag vertonen.

Bovendien zijn de sloten van zijn werkkamer veranderd en wordt die kamer nu gebruikt door de waarnemend korpschef.

2. De heer TRIGAUT heeft inderdaad vernomen dat de heer CABILLIAU zich bij de gemeentediensten heeft vertoond. Als voorwendsel of reden daarvoor zou zijn aangegeven het afgeven van geneeskundige verklaringen.

De heer TRIGAUT heeft de heer CABILLIAU een keer per toeval ontmoet en heeft niet nagelaten hem te wijzen op de bezwaren die zijn aanwezigheid oplevert.

3. De heer TRIGAUT heeft van de procureur des Konings vernomen dat de heer CABILLIAU aan een vergadering van de politieacademie van Jurbeke had deelgenomen. De gemeente Courcelles en de burgemeester ervan zijn niet het bevoegde gezag van deze academie.

Voor het overige heeft de heer André TRIGAUT, toen hij naar het Te Deum ging dat was georganiseerd naar aanleiding van de nationale feestdag jongstleden, aan de ingang van de kerk tot zijn verbazing vastgesteld dat de heer CABILLIAU in uniform aanwezig was.

De heer TRIGAUT heeft onmiddellijk uiting gegeven aan zijn bezwaren en de heer CABILLIAU heeft noch het Te Deum, noch de officiële plechtigheden bijgewoond.

Voorzover de heer TRIGAUT weet, zijn dat de enige twee vergaderingen of evenementen die de heer CABILLIAU heeft trachten bij te wonen.

4. Op verzoek van de procureur des Konings te Charleroi, heeft de heer TRIGAUT niet nagelaten hem te laten weten dat een arts van de administratieve gezondheidsdienst medische controle had verricht en dat die arts een aanvullend onderzoek door een neuropsychiater had voorgeschreven.
5. Bij een nota van 26 juli 2000 heeft de waarnemend korpschef de burgemeester attent gemaakt op de omstandigheid dat laatstgenoemde het bevel behoorde te geven om het dienstwapen in te leveren, aangezien het ziekteverlof van betrokkene meer dan 45 dagen bedroeg.

Zodra de burgemeester kennis heeft genomen van de nota, op 16 augustus, heeft hij de waarnemend korpschef het bevel gegeven om betrokkene zijn dienstwapen te laten inleveren.

6. Meer algemeen hebt u de heer TRIGAUT op 27 maart 2000 aangemaand om betrokkene eventueel te schorsen.

In zijn antwoord van 31 maart 2000 heeft hij u onder meer gewezen op de bepalingen van de nieuwe gemeentewet betreffende de schorsing en heeft hij voorgesteld dat betrokkene na zijn ziekteverlof wordt opgeroepen. Op dat antwoord hebt u nooit enige commentaar gegeven.

Artikel 311 van de nieuwe gemeentewet bepaalt dat de overheid die bevoegd is om een tuchtstraf op te leggen, ook bevoegd is om preventief te schorsen.

Aangezien de provinciegouverneur politiecommissarissen als tuchtstraf een waarschuwing, berisping, inhouding van wedde of een schorsing van één maand of langer (artikel 289, § 2, eerste lid) kan opleggen, is hij uiteraard één van de overheden die bevoegd is om een preventieve schorsing op te leggen.

In uw brief van 27 maart 2000 had u het over verschillende brieven en stukken in uw bezit waaruit u tekortkomingen in de beroepsplicht afleidt die de waardigheid in het gedrang kunnen brengen en rechtvaardigen dat betrokkene preventief uit de dienst wordt verwijderd.

Die gegevens zijn niet meegedeeld aan de heer TRIGAUT.

Aangezien verscheidene overheidsinstanties bevoegd zijn om de politiecommissaris tuchtstraffen op te leggen, is het natuurlijk noodzakelijk dat die instanties met elkaar overleggen, ongeacht of het gaat om een tuchtprocedure of een procedure die tot een preventieve schorsing kan leiden.

Het staat de gouverneur natuurlijk vrij, op basis van het beeld dat hij zich heeft kunnen vormen op basis van de gegevens waarover hij beschikt, om de procedures in te stellen die hem noodzakelijk lijken.

Hoe dan ook zou ik het op prijs stellen wanneer u de heer TRIGAUT mededeelt over welke gegevens u beschikt.

De procureur des Konings van zijn kant is in dat verband om inlichtingen verzocht.

Gelet op de bewoordingen van uw brief van 27 juli jongstleden, wordt een afschrift van deze brief toegezonden aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

(...)"

12. Bij brief van 21 augustus 2000 richt verzoeker zich opnieuw tot de procureur des Konings en vraagt hij of een gerechtelijk onderzoek aan de gang is en of een beschuldiging tegen de heer CABILLIAU is ingebracht.

Hij vraagt aan de procureur des Konings of hij hem "inlichtingen kan meedelen over het strafdossier, voorzover die nuttig zouden blijken bij een procedure die eventueel tot de schorsing van betrokkene kan leiden, zodat ik met de administratieve instanties die net als ik bevoegd zijn, kan overleggen alvorens tot zulk een schorsingsmaatregel wordt besloten".

13. Bij brief van 28 augustus 2000 antwoordt de procureur des Konings dat het onderzoek dat aan het Comité P is toevertrouwd, tegen eind september afgerond zou moeten zijn en dat hij dan de nodige vorderingen zal instellen.

14. Bij brief van 28 augustus 2000 schrijft de gouverneur aan verzoeker het volgende :

" Ik heb de eer u te herinneren aan mijn brief van 27 juli 2000 met als kenmerk (...) over bovenvermeld onderwerp die vooralsnog onbeantwoord is gebleven.

De brief van uw raadsman van 18 augustus jongstleden heb ik aandachtig gelezen, maar de brief waarop deze rappelbrief betrekking heeft, was gericht aan u persoonlijk als hoofd van de gemeentepolitie.

Het is dus in die hoedanigheid dat ik per omgaande een antwoord verwacht.

(...)"

15. Bij brief van 31 augustus 2000 antwoordt verzoeker de gouverneur het volgende :

" (...)

Voor de goede orde bevestig ik u op alle punten de brieven die mijn raadsman u in mijn naam en in mijn hoedanigheid van hoofd van de gemeentepolitie op 17 en 18 augustus heeft toegezonden.

Die manier van communicatie mag in geen enkel opzicht worden geïnterpreteerd als een gebrek aan hoffelijkheid en respect mijnentwege en ik heb overigens zo volledig mogelijk op uw vragen willen antwoorden.

Ik bevestig u dat ik de procureur des Konings te Charleroi verzocht heb mij te laten weten of een gerechtelijk onderzoek aan de gang is en of een beschuldiging tegen de heer CABILLIAU is ingebracht.

Ik heb hem ook gevraagd of hij mij inlichtingen kan verstrekken over het strafdossier voorzover die nuttig zouden kunnen blijken bij een procedure die kan leiden tot de eventuele schorsing van betrokkene.

Ik deel u mee dat de procureur des Konings mij bij brief van 28 augustus jongstleden heeft geantwoord dat het onderzoek dat aan het Comité P was toevertrouwd, tegen eind september afgerond zou moeten zijn en dat hij dan de nodige vorderingen zou instellen.

(...)"

16. Op 15 september 2000 schrijft de gouverneur de Minister van Binnenlandse Zaken het volgende :

" Sinds ongeveer zes maanden wijs ik burgemeester TRIGAUT van Courcelles op de moeilijkheden binnen zijn politiekorps.

Tot mijn verbazing verneem ik dat de burgemeester een raadsman heeft ingeschakeld (en niet de eerste de beste, aangezien het gaat om meester BOURTEMBOURG) om te antwoorden op een eenvoudige vragenlijst die ik hem eind juli had toegezonden, aangezien ik kon vermoeden dat hij de dienstbrieven die ik hem liet bezorgen, niet begreep. De procureur-generaal en het Comité P bevinden zich in dezelfde situatie.

Hierbij gaan het verslag en de bijlagen ervan die mij zijn toegezonden door arrondissementscommissaris SCHREIBER, afgevaardigde bij de politieveligheid, en brigadecommissaris M. VANDERBEQUE, die het vast bureau voor de politieveligheid leidt en verbonden is aan mijn diensten".

17. Op 29 september 2000 laat de procureur des Konings aan verzoeker weten dat momenteel een gerechtelijk onderzoek betreffende de politiecommissaris loopt en dat de verzamelde gegevens nu al grond opleveren om de zaak aanhangig te maken bij de correctionele rechtbank, onder meer wegens valsheid in geschrifte. Hij vraagt aan verzoeker of hij hem ook op de hoogte kan houden van de genomen tuchtmaatregelen en van de verificatie van de gezondheidstoestand van de politiecommissaris.

18. Op 3 oktober 2000 antwoordt verzoeker aan de procureur des Konings het volgende :

" (...)

Hierbij gaan een afschrift van de oproeping van betrokkene met het oog op een preventieve schorsing, alsook een afschrift van mijn brief aan de provinciegouverneur.

Gelieve mij te bevestigen of ik uw brief van 29 september bij het administratief dossier van betrokkene mag voegen, aangezien het gaat om het stuk dat een procedure tot preventieve schorsing rechtvaardigt.

Ik ben zo vrij u inzonderheid te wijzen op de omstandigheid dat een schorsing volgens de nieuwe gemeentewet kan worden overwogen als een tuchtdossier is aangelegd of een strafrechtelijke vervolging is ingesteld.

Volgens uw brief loopt nopens de zaak, in deze fase van de procedure, een vooronderzoek.

Als dat zo is, lijkt het mij niet te verdedigen dat een strafrechtelijke vervolging wordt ingesteld.

Tot slot heb ik nog niets gehoord van de overheidsinstanties die de medische controle uitoefenen. Die hadden mij aangekondigd dat begin september jongstleden een aanvullend onderzoek moest worden verricht door een specialist.

Met dezelfde post zal ik hen vragen hoe het daarmee staat en ik zal u zeker op de hoogte houden van hun antwoord.

(...)"

Op dezelfde dag vraagt verzoeker wederom en tevergeefs aan de gouverneur of hij hem zo spoedig mogelijk kan meedelen over welke concrete inlichtingen hij beschikt.

19. Bij brief van 3 oktober 2000 roept verzoeker de heer Freddy CABILLIAU op om voor hem te verschijnen in het kader van een procedure die tot een preventieve schorsing kan leiden.

De dag daarop stelt hij de directeur van de AGD vragen over de conclusies van dokter VANDERHEYDEN in verband met het medisch dossier van commissaris CABILLIAU.

20. De gouverneur richt op 10 oktober 2000 de volgende brief aan verzoeker :

" In antwoord op uw vraag vestig ik uw aandacht op de inhoud van de brief die de procureur des Konings te Charleroi u heeft toegezonden en waarin u wordt ingelicht over feiten die de heer CABILLIAU ten laste worden gelegd en als ernstig kunnen worden beschouwd, zowel uit een gerechtelijk als uit een administratief oogpunt.

Indien u concretere gegevens wenst om een tuchtdossier samen te stellen, verzoek ik u voorts, als u dat nog niet gedaan hebt, uw vragen rechtstreeks te richten aan de betrokken onderzoeksdiensten (Comité P en/of procureur des Konings), eventueel met hulp van uw raadsman".

21. Bij een beschikking van 18 oktober 2000 vaardigt verzoeker, op basis van de gegevens die vervat zijn in de brief van de procureur des Konings te

Charleroi van 29 september 2000, een preventieve schorsing uit tegen commissaris CABILLIAU voor een periode van vier maanden, met inhouding van de helft van zijn wedde.

Op dezelfde dag vraagt verzoeker aan de procureur des Konings welke gerechtelijke gevolgen aan die zaak worden verbonden. De procureur antwoordt op 26 januari 2001 dat de politiecommissaris, alsook een hulpagente van politie vervolgd worden wegens valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken, en dat de zaak bij de correctionele rechtbank dient op 19 februari 2001.

22. Op 15 en 16 februari 2001 worden de betrokkenen opgeroepen om te verschijnen voor verzoeker die hen voor een tijdvak van vier maanden schorst met inhouding van de helft van hun wedde. De beschikkingen zijn gebaseerd op de strafrechtelijke vervolging die tegen de betrokkenen is ingesteld, waarvan hij kennis heeft gekregen bij de brief van 26 januari 2001 van de procureur des Konings.

23. Op 28 november 2000 deelt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Bergen het volgende mee aan de gouverneur van de provincie Henegouwen :

"Onder verwijzing naar uw brief van 10 november 2000 met als kenmerk JW.D. omtrent de heer André TRIGAUT, die wordt voorgedragen als kandidaat voor het ambt van burgemeester van de gemeente Courcelles, heb ik de eer u mee te delen dat betrokkene rechtstreeks gedagvaard is voor de correctionele rechtbank van Charleroi op initiatief van de heer Peter ROCHOW wegens "misbruik van openbare macht".

Die zaak is voor onbepaalde tijd uitgesteld omdat de rechtstreeks dagende partij verstek heeft laten gaan".

24. Op 1 december 2000 wendt de gouverneur zich in de volgende bewoordingen tot de Minister van Binnenlandse Zaken :

"De gemeenteraadsverkiezing die heeft plaatsgevonden in Courcelles is op 23 november 2000 geldig verklaard door de bestendige deputatie.

De heer André TRIGAUT, aftredend burgemeester, is opnieuw kandidaat voor het genoemde ambt.

Betrokkene is leraar aan het koninklijk atheneum te Marcinelle.

Hij wordt voorgedragen door al zijn lijstgenoten, alsook door de gekozenen van lijst nr. 8, die de toekomstige meerderheid binnen de gemeenteraad zullen vormen, aangezien ze 17 van de 29 zetels van die raad hebben behaald. Hij wordt erg gewaardeerd door de bevolking, gelet op het persoonlijke aantal stemmen dat hij heeft behaald tijdens de verkiezingen van oktober jongstleden. Hij heeft al 30 jaar zitting in de gemeenteraad.

De procureur-generaal deelt mij mee dat de heer TRIGAUT rechtstreeks gedagvaard is voor de correctionele rechtbank van Charleroi wegens "misbruik van openbare macht". Die zaak is voor onbepaalde tijd uitgesteld, omdat de heer ROCHOW, de rechtstreeks dagvaardende, verstek heeft laten gaan.

Bovendien is het mijn plicht te wijzen op de houding van de heer TRIGAUT ten aanzien van het probleem dat binnen zijn politiecommissariaat is opgedoken en meer bepaald de lijdzaamheid waarmee hij het probleem van zijn politiecommissaris heeft geregeld die binnenkort voor de correctionele rechtbank zal worden vervolgd.

Het probleem is overigens onder uw aandacht gebracht en ik heb u herhaaldelijk verslagen overgezonden waaruit genoegzaam blijkt hoe achteloos de heer TRIGAUT met alle problemen is omgegaan, hoewel die problemen onder zijn aandacht waren gebracht door verschillende overheidsinstanties en inzonderheid door het Comité P en de procureur des Konings te Charleroi.

Ik ben overigens zo vrij u bijgaand de verschillende verslagen toe te zenden die zijn opgesteld door mijn vast bureau voor de politieveiligheid die ik belast had met een onderzoek te Courcelles. Die verslagen zijn u overigens herhaaldelijk toegezonden.

Gelet op de kennelijke nalatigheid van de heer TRIGAUT ten aanzien van het probleem waarmee hij geconfronteerd werd, vraag ik mij af of hij het waard is om tot burgemeester te worden benoemd, want zijn houding als hoofd van de politie is onaanvaardbaar.

Ik laat het evenwel aan u over om als minister te beoordelen welk gevolg u meent te moeten geven aan de kandidatuur van de heer TRIGAUT".

25. Het bestreden koninklijk besluit is als volgt gesteld :

"Gelet op de nieuwe gemeentewet, inzonderheid op artikel 13, eerste lid;

Gelet op de akte die op 9 november 2000 is ingediend bij de gouverneur van de provincie Henegouwen, waarbij de heer André TRIGAUT wordt voorgedragen als burgemeester van de gemeente Courcelles;

Gelet op de akte die op 27 december 2000 bij de gouverneur van de provincie Henegouwen is ingediend, waarbij de heer Ernest GLINNE wordt voorgedragen als burgemeester van de gemeente Courcelles;

Overwegende dat de beide akten van voordracht ontvankelijk zijn, aangezien ze allebei ondertekend zijn door op zijn minst een meerderheid van de gekozenen van de respectieve lijst van elk van de twee voorgedragen kandidaten;

Overwegende dat de kandidatuur van de heer Ernest GLINNE voor het ambt van burgemeester evenwel niet gesteund wordt door een meerderheid van de leden van de gemeenteraad;

Overwegende dat de omstandigheid dat een kandidaat die is voorgedragen voor het ambt van burgemeester, duidelijk kan rekenen op de steun van een meerderheid van de gemeenteraadsleden, voldoende zeker de garantie biedt dat de burgemeester over een meerderheid zal beschikken binnen de gemeenteraad, wat een behoorlijk bestuur van de gemeente ten goede komt en aldus aan de vereisten van een behoorlijk bestuur beantwoordt;

Overwegende dat de procureur-generaal bij het hof van beroep te Bergen in zijn advies van 28 november 2000 heeft laten weten dat de heer André TRIGAUT op het ogenblik rechtstreeks gedagvaard is voor de correctionele rechtbank van Charleroi;

Overwegende dat de gouverneur van de provincie Henegouwen in zijn advies van 1 december 2000, wijst op de houding van de heer TRIGAUT ten aanzien van het probleem dat binnen zijn politiecommissariaat is gerezen en, meer bepaald, op zijn lijdzaamheid bij het oplossen van het probleem van zijn politiecommissariaat;

Overwegende dat de provinciegouverneur wijst op de achteloosheid die de heer TRIGAUT aan de dag heeft gelegd ten aanzien van alle problemen die hem nochtans door verschillende overheden, waaronder het Comité P en de procureur des Konings te Charleroi, ter kennis waren gebracht;

Overwegende dat de provinciegouverneur, gelet op de kennelijke nalatigheid van de heer TRIGAUT ten aanzien van het probleem waarmee hij was geconfronteerd, zich afvraagt of de heer TRIGAUT een benoeming tot burgemeester wel waardig is, want zijn houding als hoofd van de politie is onaanvaardbaar;

Overwegende dat de heer André TRIGAUT bijgevolg niet de bekwaamheid en de morele kwaliteiten bezit die vereist zijn om het ambt van burgemeester uit te oefenen; dat zijn voordracht als kandidaat voor het genoemde ambt niet kan worden aanvaard;

Overwegende dat in zo'n situatie geen van de beide voorgedragen kandidaturen in overweging zou mogen worden genomen en dus een andere kandidaat voor het ambt van burgemeester van de gemeente Courcelles zou moeten worden voorgedragen;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Artikel 1. - De voordracht van de heer André TRIGAUT voor het ambt van burgemeester van de gemeente Courcelles, die het onderwerp vormt van de akte die op 9 november 2000 bij de gouverneur van de provincie Henegouwen is ingediend en de voordracht van de heer Ernest GLINNE voor hetzelfde ambt, die het onderwerp vormt van de akte die op 27 december 2000 bij dezelfde administratieve overheid is ingediend, worden niet in aanmerking genomen.

Art. 2. - De voordracht van de heer André TRIGAUT als kandidaat voor het ambt van burgemeester kan niet worden aanvaard.

Art. 3. - Er moet een nieuwe kandidaat worden voorgedragen voor het ambt van burgemeester van de gemeente Courcelles, arrondissement Charleroi, provincie Henegouwen.

Art. 4. - Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit";

Overwegende dat de aanwending van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid noch aangevochten wordt, noch aanvechtbaar is;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van artikel 13 van de nieuwe gemeentewet, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling omtrent de motieven, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, schending van de rechtsregels en -beginselen en inzonderheid schending van de inachtneming van de rechten van verdediging, van het beginsel van behoorlijk bestuur en billijke rechtspleging en aan machtsoverschrijding; dat hij de verwijzing betwist die in het bestreden besluit wordt gedaan naar adviezen die hem niet bekend zijn en de omstandigheid dat hij rechtstreeks gedagvaard zou zijn voor de correctionele rechtbank van Charleroi; dat hij zich verzet tegen het verwijt dat hij laks is opgetreden in de behandeling van het dossier van de politiecommissaris, aangezien hij "integendeel voortdurend getracht heeft inlichtingen over het dossier te verkrijgen én, zodra hij daartoe de mogelijkheid had, de nodige administratieve maatregelen te nemen en inzonderheid preventieve schorsingen op te leggen"; dat hij van oordeel is "dat het in de gegeven omstandigheden onredelijk is te stellen dat verzoeker blijf zou hebben gegeven van kennelijke nalatigheid die hem onwaardig maakt voor een benoeming tot burgemeester en daaruit af te leiden dat hij niet de nodige bekwaamheid en morele kwaliteiten bezit om het ambt van burgemeester uit te oefenen" en dat "zulke beoordelingen des te onredelijker zijn daar geen enkele tuchtprocedure is ingesteld tegen verzoeker die nochtans al het ambt van burgemeester uitoefende"; dat verzoeker tot slot onderstreept dat "de bestreden handeling een zware maatregel is die gebaseerd is op het gedrag van verzoeker en slechts had mogen worden gesteld nadat betrokkene de gelegenheid had gekregen zijn rechten van verdediging uit te oefenen en op zijn minst zijn standpunt uiteen te zetten";

Overwegende dat de verwerende partij in haar pleidooi heeft opgeworpen dat de omstandigheid dat in het bestreden besluit staat dat verzoeker rechtstreeks gedagvaard is, niet meer was dan de vermelding van een reëel feit, maar geen reden die doorslaggevend was voor de weigering om verzoeker voor te dragen; dat ze gewezen heeft op de lijdzaamheid die deze aan de dag heeft gelegd bij de behandeling van het dossier over de politiecommissaris van Courcelles; dat ze van oordeel is dat niet kan worden aanvaard dat verzoeker eerst is opgetreden nadat hem al meerdere maanden tevoren was meegedeeld dat één en ander ernstig fout loopt binnen het politiekorps;

Overwegende, wat de rechtstreekse dagvaarding betreft, dat de tekst ervan is ingediend door de verwerende partij; dat aldus niet kan worden betwist dat het vermelde feit in overeenstemming is met de werkelijkheid; dat de interpretatie

die de verwerende partij aan het vermelde feit geeft, evenwel niet kan worden aanvaard; dat de ambtenaar die belast was met het onderzoek van het dossier van de kandidaturen voor het ambt van burgemeester van Courcelles immers in zijn nota aan de Minister van Binnenlandse Zaken d.d. 7 februari 2001 de brief van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Bergen van 28 november 2000, die hierboven is weergegeven, geïnterpreteerd heeft als een "ongunstig advies", wat kennelijk fout en ongerechtvaardigd is; dat de omstandigheid dat degenen die verzoeker rechtstreeks gedagvaard hebben, de som geld voorgeschreven bij artikel 5 van de wet van 1 juni 1849 op de herziening van de tarieven in strafzaken niet hebben gedeponereerd en niet op de terechtzitting zijn verschenen, op zich een normaal bedachtzame ambtenaar had moeten doen twifelen aan de ernst van de aldus ingestelde rechtsvordering; dat daarenboven het lezen van die dagvaarding, die uit medelijden met de stellers ervan niet in dit arrest wordt opgenomen en waarvan de bij het geding betrokken partijen kennis hebben genomen, in dat verband genoeg zegt; dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door de genoemde rechtstreekse dagvaarding ten nadele van verzoeker in aanmerking te nemen;

Overwegende dat artikel 283 van de nieuwe gemeentewet opsomt welke lichte straffen, zware straffen en maximumstraffen kunnen worden opgelegd aan personeelsleden van de gemeente en dus ook aan commissarissen van politie; dat artikel 289, § 1, van dezelfde wet bepaalt dat alleen de Koning die tuchtstraffen kan opleggen aan commissarissen van politie; dat volgens de §§ 2 en 5 van die bepaling de provinciegouverneur en de burgemeester, ten aanzien van commissarissen van politie, de volgende tuchtstraffen kunnen opleggen: waarschuwing, berisping, inhouding van wedde en schorsing voor een termijn van ten hoogste één maand ; dat artikel 310 van die wet als volgt luidt :

" Wanneer een personeelslid strafrechtelijk of tuchtrechtelijk vervolgd wordt en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de betrokkene preventief geschorst worden bij wijze van ordemaatregel";

dat volgens artikel 311, eerste lid, "de overheid bevoegd om een tuchtstraf op te leggen (...) ook bevoegd (is) om preventief te schorsen"; dat ten slotte artikel 314, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet als volgt luidt :

" Vooraleer de overheid een preventieve schorsing kan uitspreken, dient zij de betrokkene te horen overeenkomstig de procedure bedoeld in hoofdstuk V, met dien verstande dat de in artikel 301 bepaalde termijn van twaalf werkdagen teruggebracht wordt tot vijf werkdagen";

dat dit inhoudt dat betrokkene wordt gehoord op zijn verweermiddelen over alle feiten die hem ten laste worden gelegd, dat die feiten in de oproeping om te verschijnen worden vermeld en dat een dossier, dat alle stukken betreffende de ten

laste gelegde feiten bevat, wordt aangelegd en door betrokkene kan worden ingekeken;

Overwegende dat artikel 82 van dezelfde wet bovendien bepaalt :
"De Koning kan de burgemeester schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De burgemeester wordt vooraf gehoord (...)"

Overwegende, meteen, dat het al op zijn minst ongerijmd is de kandidatuur van verzoeker te weigeren op de grond dat hij noch de vereiste bekwaamheid, noch de vereiste morele kwaliteiten bezit, terwijl hetgeen hem ten laste gelegd wordt, neerkomt op een grove nalatigheid in de zin van het genoemde artikel 82, maar geen enkele tuchtprocedure tegen hem is ingesteld;

Overwegende dat het al net zo onlogisch is verzoeker onachtzaamheid te verwijten, zonder hetzelfde verwijt te maken aan de gouverneur die, ten aanzien van de commissarissen van politie, over dezelfde bevoegdheden beschikt als de burgemeester, en die, bij het beheer van het dossier van de commissaris van politie van Courcelles, concreet niets anders gedaan heeft dan verzoeker met vragen te bestoken, aan de Minister van Binnenlandse Zaken de vitterige verslagen van brigadecommissaris VANDERBEQUE over te zenden en, met een koppigheid die een betere zaak waardig is, verzoeker de stukken te weigeren die onontbeerlijk waren om ervoor te zorgen dat hij commissaris CABILLIAU met inachtneming van de nieuwe gemeentewet kon schorsen; dat de gouverneur, wanneer hij in zijn advies van 1 december 2000 stelt dat verzoeker genoegzaam ingelicht was, aldus niet de waarheid spreekt; dat uit de brief d.d. 31 maart 2000 van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Bergen bovendien duidelijk blijkt dat deze van de gouverneur, en alleen van hem, verwachtte dat hij de commissaris van politie schorst, aangezien de procureur des Konings te Charleroi ermee belast was aan de burgemeester voor te stellen dat hij dezelfde maatregel neemt ten aanzien van hulpagente van politie VENTURA; dat daarenboven verzoeker, zodra hij op de hoogte was van de strafrechtelijke vervolging van zijn commissaris van politie, met de vereiste snelheid heeft gereageerd; dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door zich op een vermeende nalatigheid van verzoeker te baseren; dat daaruit noodzakelijkerwijze volgt dat de in het bestreden besluit genoemde redenen niet afdoende zijn in de zin van de wet van 29 juli 1991; dat het middel duidelijk ernstig is;

Overwegende dat verzoeker, als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit kan

lijden, in hoofdzaak beklemtoont dat zijn eer en zijn reputatie zwaar worden geschonden;

Overwegende dat dit nadeel noch wordt betwist, noch betwistbaar is;

Overwegende dat is voldaan aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 13 februari 2001, voorzover daarbij de voordracht van André TRIGAUT voor het ambt van burgemeester van de gemeente Courcelles niet in aanmerking wordt genomen en in het dispositief ervan wordt bepaald dat zijn voordracht als kandidaat voor het ambt van burgemeester niet kan worden aanvaard en dat een nieuwe kandidaat moet worden voorgedragen voor het ambt van burgemeester van de gemeente Courcelles, arrondissement Charleroi, provincie Henegouwen.

Artikel 2.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op
dertien maart tweeduizend en één door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.